

Arrest

nr. 57 868 van 15 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 18 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VANDERVENNET en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 23 augustus 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 17 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, afkomstig uit Romanovcë en bezit u de Macedonische nationaliteit. Tot uw huwelijk in 2000 woonde u in Romanovcë. Daarna ging u bij uw echtgenoot, N. A. (O.V. 6.525.085), in Llojane wonen. Daar kende uw echtgenoot geregeld problemen met zijn broer B.. Dit deed jullie twee jaar geleden besluiten met uw drie kinderen in een appartement in de stad Kumanovë te gaan wonen. Vervolgens verliet uw echtgenoot Macedonië, richting België. Op 10 november 2009 diende hij hier in België een asielaanvraag in. Uzelf bleef met uw

drie kinderen in het appartement in Kumanovë wonen. Toen u gedurende vijf maanden de huur niet betaalde, zette de eigenaar u uit het appartement. Vervolgens verliet ook u met uw kinderen Macedonië op 15 augustus 2010, richting België. Op 23 augustus 2010 vroeg u hier asiel. U verklaarde niet naar Macedonië te kunnen terugkeren omdat de beperkte financiële steun die u er kreeg door uw vertrek naar België heeft opgehouden te bestaan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: de Macedonische paspoorten van u en uw kinderen, uw Macedonische huwelijksakte, uw Macedonische geboorteakte, de Macedonische geboorteaktes van uw echtgenoot en kinderen, de Macedonische nationaliteitsattesten van u en uw echtgenoot, de Macedonische schoolattesten van uw kinderen, uw huurcontract en een notariële verklaring waarin u verklaart dat u uit het appartement gezet bent omdat u de huur gedurende 5 maanden niet betaald heeft.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Macedonië enkel en alleen te hebben verlaten en er niet terug te kunnen omdat u er over onvoldoende financiële middelen beschikt om een huis te huren en om uw kinderen te onderhouden (gehoor CGVS p. 4 ev.). Deze elementen zijn echter problemen van louter socio-economische aard en ressorteren geenszins onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin haalde u zwaarwegende gronden aan om aan te nemen dat u bij een eventuele terugkeer naar Macedonië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de asielaanvraag van uw echtgenoot, A. N., dient te worden opgemerkt dat ik ook inzake hem heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten doen ten slotte geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Ze bevestigen enkel uw identiteit, de identiteit van uw gezinsleden, uw nationaliteit, het schoolverleden van uw kinderen en het feit dat u een woning huurde, maar deze staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

3. Verzoekster roept de “Schending [in] van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991)”.

3.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De verzoekende partij voert aan *“dat het gehoor op 05.12.10 van verzoekster plaatsvond zonder de aanwezigheid van haar raadsman. Gelet op de overvloedige sneeuwval, vriestemperaturen,... en de daarbijhorende files welke ontegensprekelijk als overmacht kunnen gekwalificeerd worden, kon de raadsman van verzoekster zich onmogelijk tijdig verplaatsen naar de gebouwen van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen. De raadsman van verzoekster heeft per telefax en per e-mail 9u39 en om 9u01 laten weten aan het CGVS dat verzoekster wenst dat het gehoor op een ander moment doorgang zou vinden, gelet OP deze overmachtsituatie. De raadsman van verzoekster heeft, zoals vereist. per aangetekende brief dd. 05.12.10 de overmachtsituatie toegelicht en verzocht verzoekster opnieuw op te roepen voor een gehoor. Het CGVS heeft schaamteloos misbruik gemaakt van de onwetendheid en onbekendheid van verzoekster met haar rechten teneinde haar te dwingen het gehoor dd. 05.12.10 doorgang te laten vinden”*. Ter terechtzitting stelt de raadsman niet te volharden in dit grief.

5. Verzoekster roept de *“de schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1 953 en schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet”* in. Volgens verzoekster *“dient te worden vastgesteld dat zij doorheen haar verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reed risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk kan maken. (...) Deze vrees is gestoeld op enerzijds de angst voor de broer van haar echtgenoot, Baki, die niet over al zijn intelligente capaciteiten beschikt. Reeds gepoogd heeft om de echtgenoot van verzoekster te doden met een handvuurwapen en anderzijds de gegronde vrees om samen met haar echtgenoot door de lokale maffia geëxecuteerd te worden als voorbeeld voor alle mensen die geld ontleend hebben bij de lokale woekeraars die onder de bescherming van de maffia staan.”*

5.1. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekster verklaarde haar land van herkomst te hebben ontvlucht louter om financiële redenen, en derhalve louter socio-economische motieven aanhaalt die niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenstatus noch van de subsidiaire beschermingsstatus zoals weergegeven in artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Verzoekster toont haar identiteit aan alsook de identiteit van haar echtgenoot en kinderen en haar huwelijk. Ze legt verder schoolattesten van haar kinderen neer en toont aan dat ze uit haar gehuurd appartement werd gezet nadat ze geen huurgeld meer betaalde. Uit de bestreden beslissing blijkt dat voormelde gegevens niet worden betwist door de partijen. Het *“attest Macedonië”* en een *“attest dokter B.”* inzake haar echtgenoot wordt opnieuw bij het verzoekschrift gevoegd en was eerder op het CGVS neergelegd. Het medisch attest heeft betrekking op verzoeksters echtgenoot. Waar verzoekster tevens ingaat op de asielaanvraag van haar man en herhaalt waarom hij geen klacht had ingediend dient te worden benadrukt dat de Raad te dezen niet bevoegd is om beslissingen die genomen werden in het kader van de asielprocedure van haar echtgenoot te herbeoordelen, daar deze reeds werden aangevochten door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen. In zoverre verzoekster haar asielaanvraag steunt op de asielmotieven van haar man kan de Raad slechts vaststellen dat in het kader van de asielaanvraag een negatieve beslissing genomen werd omdat de asielaanvraag van haar echtgenoot enkel steunt op socio-economische, familiale en gemeenrechtelijke motieven en hij niet aannemelijk maakte hiervoor geen beroep te kunnen doen op nationale bescherming (RvV 9 augustus 2010, nr. 47 147).

5.3. Verzoekster voert aan dat *“Gelet op de afwezigheid van de raadsman van verzoekster was verzoekster bevreesd en geïntimideerd door de diensten van het CGVS zodat zij niet in staat was haar volledige verhaal naar voor te brengen”*. Verzoekster argumenteert dat zij *“verkeerde in de onmogelijkheid om met de problemen van haar gezin aangaande de woekeraars en de maffia naar de politie te stappen aangezien er in de politie diverse mensen actief zijn die op de loonlijst van deze maffia staan en de positie van verzoekster en haar echtgenoot zouden doorgegeven hebben zodat de maffia verzoekster en haar echtgenoot zwaar fysisch leed zouden kunnen toebrengen, tot zelfs de dood tot gevolg. Verzoekster heeft deze gebeurtenissen niet durven vertellen tijdens het gehoor met het CGVS omdat zij en haar echtgenoot zelfs in Brussel bedreigd werd door mensen die met de maffia in Macedonië in contact stonden en verzoekster en haar gezin fysisch dreigden toe te takelen, temeer daar het CGVS het niet nodig achtte in te gaan op het verzoek van de raadsman van verzoekster om*

verzoekster opnieuw op te roepen voor een verhoor gelet op de aanwezige overmachtssituatie dd. 05.12.10".

5.4. Verzoekster werd er van in het begin van haar procedure op gewezen dat ze steeds de waarheid moest vertellen en dat *"Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen"* (zie vragenlijst). Uit het administratief blijkt dat verzoekster herhaaldelijk verklaarde zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal dat zij Macedonië verlaten heeft louter om financiële en familiale redenen. Nooit maakte zij er gewag van dat zij ook problemen zou hebben gehad met de maffia. Dat verzoekster ter verhoor bang en geïntimideerd was biedt geen aannemelijke verklaring voor verzoeksters verzuim om dit op het Commissariaat-generaal te melden, temeer nu uit het gehoorverslag blijkt dat haar meermaals gevraagd werd of ze *"Alle redenen verteld"* had en of ze nog *"andere problemen in Macedonië"* had, maar verzoekster het hield bij haar financiële en familiale motieven (gehoorverslag CGVS, p.5-6). Verweerder wijst er in dit verband ook terecht op *"dat de asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoekster bieden. De behandeling van een asielaanvraag geschiedt in vertrouwen en "vrees" kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent het asielrelaas te debiteren (RvV, nr. 33.611 van 30 oktober 2009)"*. Verzoekster biedt aldus geen aannemelijke verklaring voor het niet eerder vermelden van haar beweerdde problemen met de maffia en kan bezwaarlijk worden bijgetreden waar zij beweert dat zij *"zelf niet de mogelijkheid gehad heeft om haar volledige situatie toe te lichten"* nu ze zich ook in haar verzoekschrift beperkt tot het poneren van een gegeven dat niet nuttig wordt toegelicht noch wordt geobjectiveerd. Indien mogelijk is dat verzoekster vrijwillig maar ondoordacht uitgaven deed die ze niet kon financieren dan kan haar handelswijze bezwaarlijk aanleiding geven tot het verlenen van internationale bescherming tegen de privé schuldeisers. Immers, daargelaten de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden familiale en financiële problemen, verduidelijkt zij niet dat deze ingegeven zijn door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van haar ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoekster toont bovendien niet aan dat zij geen beroep kan doen op de bescherming van de Macedonische overheid, sociale instellingen of NGO's om haar problemen te verhelpen en haar te beschermen tegen rivaliserende familieleden, schuldeisers en de maffia. Verzoekster heeft nochtans uitdrukkelijk verklaard nooit problemen te hebben gehad met de overheid en uit de documenten die zij neerlegt blijkt ontegensprekelijk dat zij niet in de negatieve aandacht staat van de Macedonische autoriteiten en kan rekenen op hun steun. Dat de politie in Macedonië dermate corrupt is en de maffia dermate machtig, zijn blote beweringen die niet worden geobjectiveerd. Verzoekster maakt dan ook geenszins aannemelijk nood te hebben aan internationale bescherming.

5.4.1. Ten overvloede, waar verzoekster aanvoert *"dat zij geen enkele tegenstrijdige verklaring"* aflegde, gaat zij eraan voorbij dat zij op het Commissariaat-generaal verklaarde Macedonië te hebben ontvlucht louter om financiële en familiale redenen terwijl zij in het verzoekschrift stelt tevens problemen te hebben gehad met de maffia, wat klaarblijkelijk incoherent voorkomt. De Raad wijst verzoekster erop dat de ongegrondheid van een asielaanvraag niet enkel kan blijken uit het afleggen van tegenstrijdige verklaringen, het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag.

5.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

6. Nopens de subsidiaire bescherming

6.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut en roept de *"schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet"* in.

6.2. Volgens verzoekster *"dient te worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier, kan worden afgeleid dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Macedonië blijkt dat deze op dit ogenblik van die aard is*

dat er voor mensen die geïdoleerd worden door de maffia sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, a en b van de Vreemdelingenwet, temeer daar deze georganiseerde misdaadbewegingen een nauwe band hebben met de plaatselijke politie en politieke en juridische kopstukken, zo er al geen samenvallen is van beide personen”.

6.3. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te meer nu het asielrelaas louter beweringen blijven, in beroep is opgeschroefd en ze geen enkel initiatief nam op nationale bescherming te zoeken of in te roepen. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6.4. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK